

Λόγοι Αθωνιτών πατέρων: Το όραμα του γέροντα Σωφρονίου

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

39. Μια νύχτα, νομίζοντας πως πλησίαζε να ξημερώσει, ο Σωφρόνιος βγήκε από την πύλη του μοναστηριού και κοίταξε προς την εξωτερική πύλη, εκεί που σήμερα βρίσκεται το αγίασμα.

Εκεί είδε ένα άνθρωπο που ήταν μαύρος στην όψη και φοβερός στο θέαμα.

Φορούσε στρατιωτικό μανδύα και φώναζε δυνατά, όπως κάνουν οι αξιωματικοί όταν δίνουν διαταγές στους στρατιώτες.

Τα μάτια του ήταν κόκκινα και γυάλιζαν σαν φλόγες.

Το στόμα του ήταν σαν των πιθήκων και τα δόντια του εξείχαν απ' αυτό.

Στη μέση του ήταν περιτυλιγμένο ένα τεράστιο φίδι, του οποίου το κεφάλι κρεμόταν προς τα κάτω κι από το στόμα του έβγαινε η γλώσσα σαν ξίφος.

Στους ώμους του είχε σιρίτια που είχαν το σχήμα κεφαλών φιδιών και στο κεφάλι του φορούσε ένα καπέλο απ' όπου ξεπρόβαλαν φαρμακερά φίδια και τυλίγονταν σαν μαλλιά γύρω απ' το λαιμό του.

Μόλις ο γέροντας Σωφρόνιος αντίκρισε όλα αυτά πέτρωσε από τον φόβο.

Μετά από λίγο συνήλθε κάπως και ρώτησε τον άρχοντα αυτό του σκότους τι γύρευε τέτοια ώρα στον περίβολο του μοναστηριού.

Είναι δυνατό να μην ξέρεις ότι εγώ δίνω διαταγές εδώ στο μοναστήρι σου; Απάντησε ο μαύρος.

Εμείς δεν έχουμε στρατό εδώ κι η πατρίδα μας διανύει περίοδο απόλυτης ειρήνης, είπε ο ηγούμενος.

Τότε συνέχισε ο μαύρος δαίμονας, μάθε πως εμένα με έστειλαν οι άορατοι άρχοντες του σκότους και βρισκόμαστε εδώ για να εγείρουμε πόλεμο εναντίον την μοναχικής τάξης.

Όταν κατά την κουρά σου δίνεται τους μοναχικούς σας όρκους, δηλώνεται ότι θα μας πολεμάτε και μας προξενείτε πολλές πληγές με το πνευματικό σας οπλοστάσιο. Πολλές φορές αναγκαζόμαστε να υποχωρούμε με ντροπή, γιατί η φλόγα της προσευχής σας μας καίει.

Τώρα όμως δε σας φοβόμαστε, ιδιαίτερα μετά το θάνατο του Παϊσίου, του ηγουμένου σας. Εκείνος μας τρόμαζε και υποφέραμε πολύ στα χέρια του.

Από τότε ακόμα που ήρθε εδώ από το Άγιο Όρος μαζί με εξήντα άλλους μοναχούς, εμένα με έστειλαν εδώ με εξήντα χιλιάδες στρατιώτες μας για να τον σταματήσουμε.

Όσο καιρό είχε αυτός είχε την ηγουμενία δεν μπορούμε να ησυχάσουμε.

Παρ' όλους τους πειρασμούς, τα τεχνάσματα και τις μεθοδείες μας εναντίον εκείνων και των μοναχών του, δεν καταφέραμε τίποτα.

Και ταυτόχρονα δεν μπορεί να διηγηθεί ανθρώπινη γλώσσα τις φοβερές οδύνες, τις ταλαιπωρίες και τις δοκιμασίες που υποστήκαμε κατά την διάρκεια της διαμονής αυτού του ανθρώπου. Εδώ.

Ήταν ένας έμπειρος στρατιώτης και η στρατηγική του μας εύρισκε πάντα εκτός θέσης.

Μετά τον θάνατο του όμως να πράγματα άλλαξαν κάπως και μπορέσαμε να αποδεσμεύσουμε από αυτό το φρούριο δέκα χιλιάδες δικούς μας.

Έτσι μείναμε εδώ πενήντα χιλιάδες.

Όταν οι μοναχοί άρχισαν να αμελούν τον κανόνα τους και να ενδιαφέρονται περισσότερο για τους αγρούς, τα κτίρια και τα αμπέλια, απαλλάξαμε άλλους δέκα χιλιάδες από τα καθήκοντα τους εδώ και οι υπόλοιποι σαράντα χιλιάδες μείναμε για να συνεχίσουμε τις προσβολές μας.

Λίγα χρόνια αργότερα, μερικοί από τους μονάρχους αποφάσισαν να αλλάξουν το τυπικό του Παϊσίου, διαφώνησαν μεταξύ τους και μερικοί έφυγαν.

Στο μεταξύ δόθηκε άδεια σε λαϊκούς να νοικιάζουν δωμάτια στο μοναστήρι, κι όταν μάλιστα έφεραν και τις γυναίκες τους μέσα, κάναμε γιορτή για την νίκη μας και μειώσαμε τον στρατό μας κατά δέκα χιλιάδες ακόμα.

Αργότερα που άνοιξαν και τα σχολεία για νεαρά αγόρια ο πόλεμος πλησίασε μπρος στο τέλος του πια και μπορούσαμε να μειώσουμε τις δυνάμεις μας κατά δέκα

χιλιάδες ακόμη, αφήνοντας εδώ μόνο είκοσι χιλιάδες δικούς μας για να επιβλέπουν τους μοναχούς.

Μόλις ο γέροντας Σωφρόνιος άκουσε όλα αυτά αναστέναξε μέσα του και ρώτησε τον μαύρο δαίμονα.

Τι ανάγκη έχετε να μένετε ακόμη στο μοναστήρι αφού βλέπετε, όπως και ο ίδιος ομολογείς πως οι μοναχοί έχουν παραιτηθεί από τον πόλεμο;

Τι άλλη δουλειά έμεινε ακόμα εδώ για σας;

Και εκείνος ο παγκάκιστος, εξαναγκασμένος από την δύναμη του Θεού, αποκάλυψε το μυστικό του.

Είναι αλήθεια πως δεν υπάρχει κανένας πια να μας πολεμήσει όπως παλιά, αφού η αγάπη έχει ψυχραθεί και έχετε προσκολληθεί σε επίγειες και κοσμικές υποθέσεις. Υπάρχει όμως και κάτι ακόμα στο μοναστήρι που μας ενοχλεί και μας ανησυχεί. Είναι αυτά τα κουρελόχαρτα τα βιβλία στον όλεθρο να πάνε!!

Αυτά που έχετε στην βιβλιοθήκη σας.

Ζούμε με τον φόβο και τον τρόμο μήπως κάποιος από τους νεωτέρους μονάχους τα πιάσει στα χέρια κι αρχίζει να τα διαβάσει.

Μόλις αρχίσουν να διαβάζουν τα καταραμένα αυτά κουρελόχαρτα, μαθαίνουν την αρχαία ευλάβεια κι εχθρότητα σας εναντίον μας κι οι νεαροί αρχάριοι ξεσηκώνονται.

Μαθαίνουν από αυτά πως οι παλιοί χριστιανοί, μοναχοί και λαϊκοί, συνήθιζαν να προσεύχονται αδιάλειπτα, να νηστεύουν, να εξετάζουν και να ξαγορεύονται τους λογισμούς, να αγρυπνούν και να ζουν σαν ξένοι και παρεπίδημοι σ' αυτόν τον κόσμο.

Μετά, απλοϊκοί όπως είναι, αρχίζουν να θέτουν τις ανοησίες αυτές σε εφαρμογή. Ακόμη παίρνουν σοβαρά όλη την Άγια Γραφή.

Μας βρίζουν και ωρύνονται εναντίον μας σαν άγρια θηρία.

Αρκεί να σου πω ότι ένας από αυτούς τους ανόητους θερμοκέφαλους είναι αρκετός για να μας διώξει όλους από εδώ.

Είναι τόσο ανηλεείς και ασυμβίβαστοι εναντίον μας, όσο και ο θανατωμένος αρχηγός σας (ο Σωτήρας).

Επί τέλους, έχουμε τόση ειρήνη και ηρεμία μαζί σας.

Αυτά τα αποκαλούμενα πνευματικά βιβλία σας όμως είναι μια διαρκεί πηγή εχθρότητα και ταραχής.

Γιατί δεν μπορούμε να έχουμε ειρήνη; Γιατί εσείς δεν διαβάζεται τα βιβλία μου;

Δεν είναι και αυτά πνευματικά;

Κι εγώ πνεύμα δεν είμαι;

Κι εγώ εμπνέω ανθρώπους να γράφουν βιβλία.

Δε φτάνει παρά να πέσει ένα απ' αυτά τα παλιόχαρτα, που τα λέτε περγαμηνές, στα χέρια ενός απλού κι ανόητου κι αρχίζει εκ νέου καινούργιος πόλεμος κι αναγκαζόμαστε να φεύγουμε κι να αρπάζουμε πάλι τα όπλα εναντίον σας.

Ανήμπορος πια να κρατήσει σιωπή, ο φτωχός ηγούμενος τον ρώτησε.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο όπλο σας εναντίον των μοναχών στους καιρούς μας;
Κι εκείνος απάντησε.

Όλο το ενδιαφέρον μας σήμερα στρέφεται στο να κρατήσουμε τους μονάχους και τις μοναχές μακριά από τις πνευματικές ενασχολήσεις, ιδιαίτερα δε από την προσευχή και την μελέτη αυτών των καπνισμένων βιβλίων.

Γιατί δε δαπανάτε περισσότερο χρόνο στη φροντίδα των κήπων και των αμπελιών, στο ψάρεμα, στα σχολεία για τους νέους, στη φιλοξενία όλων αυτών των καλών ανθρώπων που έρχονται εδώ το καλοκαίρι για καθαρό αέρα και υγιεινό νερό;

Οι μοναστές που ασχολούνται με τέτοια πράγματα πιάνονται στα δίχτυα μας όπως οι μύγες στον ιστό της αράχνης.

Ως ότου όλα αυτά τα βιβλία καταστραφούν ή φθαρούν από το χρόνο, δε θα ειρηνέψουμε.

Είναι σαν σαΐτες και βέλη για μας.

Δεν είχε καλά καλά τελειώσει τα λόγια αυτά και σήμανε το σήμαντρο για την ακολουθία του όρθρου.

Ο αρχηγός των δαιμόνων εξαφανίστηκε αμέσως σαν καπνός.

Ο γέροντας ξεκίνησε για την εκκλησία με μεγάλο πόνο ψυχής, εξαιτίας των αποκαλύψεων αυτών και μπήκε στην εκκλησία.

Όταν μαζεύτηκαν οι μοναχοί τους διηγήθηκε με δάκρυα στα μάτια όλα όσα είδε κι άκουσε κατ την διάρκεια της φοβερής Αυτής οπτασίας.

Και μετά έδωσε εντολή να καταγραφούν όλα αυτά για να ωφεληθούν οι επιγενόμενοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Α/ Ο ΠΑΤΗΡ ΠΑΙΣΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙΠΕ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΥΨΕΛΗ

Β/ ΑΘΩΝΙΚΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ . ΆΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Γ/ ΌΣΙΟΣ ΠΑΙΣΙΟΣ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.

Πηγή: titomihelakis.blogspot.gr